

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 557. Censura qualiter tollatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

servandum, saltem in facie Ecclesiæ, ut cum Div. Thom. in 4. dist. 18. q. 2. a. 1. plurimi apud Castrop. l. c. num. 3. Econtra innocentem probatum nocentem aliquâ censurâ ligari posse, negat Cajet. 2. 2. q. 70. a. 4. ad 1. Sotus, Covar. Avila. Suar. & alii, ex ea ratione, quod verisimile non sit, Christum reliquisse Ecclesiæ potestatem privandi innocentem tantis bonis spiritualibus, cum privatio hæc nec publicæ disciplina nec Judicis authoritati tuendæ expediat, sed ad id sufficiat, ut is, in quem fertur talis sententia, in facie Ecclesiæ & coram scientibus censuram & innocentiam ignorantibus se gerat, ac si verè ligatus censurâ, ad quod vi prædictæ sententiæ videtur obligatus. Castrop. n. 15. distinguit, ita, ut res, quæ præcipitur, sub censura sit iniqua Judice ignorante iniquitatem, non teneatur, nec possit parere sententiæ. v. g. dum ligatus impedimento dirimente per sententiam jubetur contrahere & consummare matrimonium, quia præsumenda non est Ecclesia velle, ut sibi contra legem divinam & naturalem obediatur, uti sentiunt omnes, sed si, quod præcipitur sub censura, nulli legi adversetur, etsi probabile censeat ligari alienum in hoc casu censurâ, si non pareat, contrarium censet probabilius, eò quod durum & ab Ecclesiæ benignitate alienum sit, cogere & obligare sub censura ad solvendum & exequendum quid tanquam debitum, quod nullo modo debitum est, & licet in exteriori foro debitum esse demonstratur, id solum probat, aliquem obligatum esse id exequi, dum præceptum tale sine scandalo non potest non observari, & hoc non ex vi talis præcepti, utpote quod nullum est, sed ex vi juris naturalis, quo tenetur quis potestati publicæ justè & juridicè præcipienti obedire, unde si tali præcepto non tantum secreto, sed & publico, non obediatur, non incurritur exinde censura, nec obligatio abstinendi in publico ab omnibus actibus, qui per censuram exerceri prohibentur, ut Suar. Laym. Cöinck censent, sed ex vi præcepti naturalis, quo tenetur quis censuram communi hominum sensu veram observare, ut Castrop. cit. n. 15. juncto n. 16.

Quæst. 557. Censura qualiter tollatur?

Resp. primò: Censura semel incurta non tollitur, nisi per absolutionem ab ea, cum tolli nequeat, nisi à potestate collata Petro solvendi ligatos, cujus potestatis actus est absolutio. Castrop. tr. 29. d. 1. p. 11. §. 1. num. 2. Neque enim tollitur morte infligentis eam, cum, licet ab eo pendeat in fieri, non tamen in conservari, quia non est præceptum, sed poena transgressionis præcepti, quæ durat, quousque legitimè tollatur. Arg. c. Si Episcopus 11. q. 3. c. Pastoralis. §. præterea. de Off. Ord. Suar. de cens. d. 7. S. 1. Laym. L. 1. Sum. tr. 5. p. 1. c. 7. n. 1. Castrop. l. c. Hurt. de excom. diff. 1. d. 14. Neque perfectè cessat morte censurati, tamen si enim quâ parte ligabat censuratum viventem, ejus morte pereat, non tamen quâ parte obligabat fideles abstinere ab ejus communicatione, dum & hi eo mortuo tenentur à sepeliendo ejus corpore, uti & ab offerendo pro ejus anima preces publicas abstinere, Suar. l. c. S. 7. n. 5. & 6. Laym. l. c. Castrop. l. c. n. 3. Covar. in c. alma mater. p. 1. §. 1. n. 8. Neque denique satisfactione parti læsæ præstitâ & emendatione solâ, dum, licet imponatur, ut parti satisfiat, & delinquens corrigatur, ex eo tamen solum sequitur, quod debeat censura à Judice auferri, non verò quòd ea ex se cesset; qualiter verò etiam, dum non absolutè, sed pro determinato tempore fertur, adhuc non tollatur sine absolutione, vide apud Castr. cit. n. 4.

2. Resp. secundò: Potest absolutio à censura fieri

variis modis, nimirum vel simpliciter & absolutè, dum ea conceditur emendato & à contumacia decedente; vel sub conditione aliqua, quæ si respiciat tempus præsens vel præteritum propriè conditio non est, cum non suspendat actum, sed eâ existente valet absolutio, eâ deficiente non tam corrumpit, quam nulla unquam fuit, si respicit tempus futurum, v. g. dum dicitur: Absolvo te ab incurta excommunicatione, quamprimum satisfeceris, suspensa manet, usque dum præstita satisfactio, quâ præstitâ jam absolutio evasit absoluta. Sed neque jure divino neque humano magis irritam aut prohibitam talem absolutionem quam excommunicationem ipsam sub conditione de futuro factam, cum communiteneat Covar. l. c. n. 6. Suar. l. c. d. 7. S. 8. n. 7. Laym. l. c. c. 7. n. 1. Vasq. de excom. d. 18. Castrop. l. c. §. 2. n. 2. citatque ab eo Nav. Cöin. Hurt. modò tamen rationabilis sit causa conditionatè absolventi, cum aliàs talis modus absolventi alienus sit à praxi & usu recepto. His de cætero non obstante, quòd concedi nequeat absolutio Sacramentalis à peccatis sub tali conditione de futuro, siquidem absolutio à peccatis non pendet immediatè à voluntate absolventis, sed remotè quatenus ex illa voluntate apponitur materia & forma Sacramenti à Christo instituta, quibus positis, non potest illorum effectus ex humana voluntate dependere, absolutio autem à censura alijsque poenis immediatè pendet à voluntate absolventis exterius expressâ, ideòque illius effectus suspendi potest. Ita Castrop. l. c. n. 3.

3. Resp. tertio: Est & alius modus absolventi à censura, dictus ad cautelam, quo cavetur damnum, quod ex censura ignota tam censurato quam aliis provenire poterat, & hinc frequenter præmittitur tum absolutioni à peccatis ob vitandam Sacramenti irreverentiam, tum Ordinum receptioni, tum beneficiorum, aliorumque privilegiorum collationi ad vitandam eorum invaliditatem. Hæc absolutio ignorantibus censuram petenti absolvi à quacunque censura, si fortè aliquâ ligatus esset, concedenda est. Castrop. n. 4. Hæc si petatur pro foro conscientie factâ promissione de satisfaciendo, ubi constitit adfuisse censuram, concedenda est. Castrop. n. 5. cum Sayr. thes. L. 2. c. 16. n. 19. Si verò in foro externo petatur generatim absolutio à censura, eò quòd petens nullius in particulari suspicionem habeat nullâ præmissâ causæ cognitione, nullâque datâ cautione, ea conceditur. At si alicujus specialis censuræ, de qua habetur suspicio, utique is saltem semiplenè probare debet absolvendus, se illâ censurâ ligatum non esse, vel quia sententia lata de super continet errorem, vel lata post interpositam legitimam appellationem, vel quacunque alia de causa. Abb. in c. Apostolica. de censib. n. 10. Felin. n. 22. Covar. l. c. §. 12. n. 7. Sayr. Ugol. & alii apud Castrop. l. c. Item citandus, ad cujus instantiam excommunicatio lata, item Judex qui eam tulit, si processit ex officio, & si in probatione defecerint, condemnandi, & reus absolvendus. Porrò absolutionem hanc ad cautelam præstare poterit, qui ab ea censura absolutè absolvere potest, an verò cuilibet Judici delegato competat hæc potestas, valde variant AA. ut legere est apud Castrop. l. c.

4. Resp. quartò: Est quoque modus alius absolventi à censura, qui vocatur: ad reincidentiam, eò quòd absolutus in eam iterum incidat, si opus sub censura præceptum non exequatur, utitur hoc modo frequenter Judices in debitis pecuniariis, dum ex consensu creditoris debitorem absolvent ab excommunicatione incurta ob non solum debitum, im-